

XIII. Milosrdenství a svědectví

V evangeliu, které jsme právě slyšeli (Jan 3, 7–15) říká Ježíš Nikodémovi, učiteli Zákona, že se musíme narodit „znovu“. Nikodém se logicky zeptal Ježíše: *„Jak se může člověk znovu narodit? Nemůže přece znovu vstoupit do lůna matky“*. A na jeho zvědavou otázku mu Ježíš vysvětluje, že nové narození je narození z Ducha. Každý, kdo se narodil z Ducha, je podobný větru, který vane, kam chce, člověk ho sice slyší, jak hučí, ale neví, odkud přichází a kam jde. Narození z Ducha, které je charakterizováno volností větru, je narození pro Boží království, do kterého se vchází skrze utrpení a kříž Ježíšův. Proto Ježíš řekl nakonec Nikodémovi, že on musí být vyvýšen jako měděný had, kterého vyvýšil Mojžíš, aby každý, kdo uvěří, mohl mít život věčný. Vstup do Božího království je úzká brána – rána Srdce Ježíšova, která je průplavem ze zajetí do nekonečnosti oceánu Boží lásky. Vstoupit do Božího království nelze s mentalitou pouhého lidského uvažování, byť velmi dobrého, s pouhou zásadovostí morálních hodnot, s pouhým konáním filantropie – prostě víry, podobné uvažování Nikodéma, pro kterého nebylo snadné přijmout novost Božího království, jak o něm mluvil Ježíš. Ježíš „novost“ popisuje jako naplnění starého. Boží milosrdenství je opravdu něco nepředstavitelně nového, protože milosrdenství vyvěrá z Kristovy oběti na kříži, odpykání našich hříchů jeho utrpením, vyvěrá ze všemohoucnosti Boží dobroty a lásky. Bůh na kříži stvořil pokoru jako bránu milosrdenství a porazil smrt v jejím principu, tj. oddělení od života. Milosrdenství je opak smrti, která rozděluje, milosrdenství je božská síla, která sjednocuje, uvádí do jednoty a lásky, která *„je trpělivá, laskavá, nezávidí, nevychloubá se a není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. Láska nikdy nezanikne.“* (srov. 1 Kor 13, 4–8).

Papež František nás vyzývá, abychom byli svědky a apoštoly Božího milosrdenství. Svědky proto, aby svět poznal, že Bůh je Láska – činná Láska, tedy Milosrdenství; aby se člověk k Bohu obrátil, hledal u něho pomoc a útěchu. Papež nás pozval, abychom byli hlasateli milosrdenství, které se nikdy nezastavuje opodál, které si naopak přeje jít vstříc, jako Bůh, každé nouzi a

osvobodit z každé formy otroctví, které sužuje náš svět. Bůh touží svým milosrdenstvím, abychom svými rukama rozdávali jeho milosrdenství, které chce dosáhnout na jakoukoli ránu - kohokoliv, aby ji zahojil. Jsou to rány na těle i duši našich bratří a sester a tyto rány hojíme, když vyznáváme Ježíše, zpřítomňujeme ho skutky naší víry. To je poslání, které je nám svěřeno. Tolik lidí, byť skrytě, prahne po tom, aby se jim dostalo slyšení a pochopení, aby byli milováni pro ně samotné. Posláním církve, zvláště v tomto Roce milosrdenství, je hlásat evangelium milosrdenství nejen skrze slova, ale skutky víry, trpělivého a otevřeného srdce. Kéž tedy dokážeme soucítit a ztížit se před tajemstvím bratra a sestry, mít je rádi zdarma, velkoryse, nic nežádat zpět, a přitom být radostnými služebníky. Milosrdenství vítězí v srdci člověka, když je poražena uzamčenost jeho srdce a je otevřena brána povolání lásky. Svatý otec nás v tomto Roce milosrdenství nakonec vybízí: „*Prosme o milost, aby nás nikdy neomrzelo čerpat z Otcova milosrdenství a nést je do světa; prosme, abychom byli milosrdní a všude šířili moc evangelia*“ (srov. Homilie, 2.4.2016).

Katecheze o Božím milosrdenství jsou k nalezení na: <http://spolotcepia.signaly.cz/katecheze.php>